

A SZENT SZELLEM SZOLGÁLATA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2025. augusztus 17.

Nagyon izgatott vagyok, mert szeretnék nektek valakiről beszélni, aki nem más, mint a Szent Szellem. Nagyon különleges szokott lenni minden alkalom, amikor az Ő személye van előtérben, akiről még mindig azt tudom mondani, hogy keresztény körökben egy kicsit háttérbe szorítva gondolkoznak és beszélnek az emberek. Kicsit úgy van sok gyülekezet és sok közösség az isteni hármassággal, mintha a dobogó három fokán állnának Ők. A dobogó legfelső fokán, arany minősítésben ott az Atya, mellette, az Ő jobbján, alárendelve Neki ott az Úr Jézus Krisztus, aki egy csodálatos király és Megváltó, de mégiscsak alatta az Atyának és a harmadik személy, aki ott kullog bronzérmesként, majdnem lecsúszva a dobogóról, Ő pedig a Szent Szellem.

Pedig a Biblia nem ezt írja. Az a trón, vagy dobogó egy szinten van a mennyei helyeken, ahol Ők teljesen egyenlőek és egy nagy tanulság az, hogy mégis hogyan láthatjuk ebben a hármasságban a három különböző személy különféle karakterét, megnyilvánulását, szerepét, jellemét, miközben az Ige határozottan egy Istenként aposztrofálja, fogalmazza meg Őt? Mondhatni azt, hogy Őket, de ez így nem is igaz, mert különálló személy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem, de mégis egy Istenről beszélünk. Ez az emberi elme számára egy megfoghatatlan dolog. Ez az emberi elme számára egy olyan misztérium, ami meghaladja azt a logikus gondolkozást, ahogy mi általában az életünket éljük a világban. Ez a hármasság egyben nem megfogható fizikailag, nem megfogható lelkileg, érzelmileg, ezt szellemileg lehet megfogni és megítélni, azaz elhinni és elfogadni lehet.

Természetesen az ember az értelmével, a lelkével, az egész valójában egyetért ezzel és azonosul vele és a mi dolgunk ezzel a hármassággal kapcsolatban, úgy hiszem, hogy keressük és kutatjuk ennek mélységeit. A Szent Szellemről mondja azt a Korinthusi levélben Pál apostol, hogy Ő jelen időben, folyamatosan vizsgálja Isten mélységeit. Ez az, amit nekünk is tennünk kell! Ugye a titkok az Úréi – mondja ezt a Biblia –, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk. A kinyilatkoztatott dolgokat nekünk el kell fogadnunk, be kell fogadnunk, meg kell értenünk, valahogy a magunkévá kell tennünk. A szellemi dolgok, amelyeket nem érzünk, nem látunk, nem tudunk semmilyen módon kapcsolódni hozzájuk, valahogy azt nyilvánvalóvá, egyértelművé kell tenni a lelkünk számára, amely területen mi mozgunk, amely területen mi még képesek vagyunk felfogni a dolgokat. Egyedül Isten Igéje az, ami képes a szellemi, a lelki dolgokat különválasztani, megérteni, feldolgozni, és a szellemi dolgot kijelenteni a lélek számára. Az elméd, az érzelmed, ahogy kapcsolódunk egymáshoz és kapcsolódunk sokszor Istenhez, az a lelkünk része. Szükséges, hogy a szellemi dolgokat értsük, lássuk, világosan manifesztálódjon a lelkünk számára, mert ha nem tudunk gondolkodni szellemi dolgokról helyesen, ha nem tudjuk ezt érzelmileg megragadni és megfogni, ha nem tudjuk az akaratunkat ebbe belehelyezni, akkor érzékiek, azaz testiek leszünk. Azt mondja Pál apostol az érzéki, a testi emberről, hogy az ő számára a szellemi dolgok nem megfoghatóak. Elérhetetlenek.

Olyan szellemi emberekkel legyünk kapcsolatban, akiknek az életében a lelki síkon is egyre több minden megnyilvánul, egyértelművé, kézzelfoghatóvá, érthetővé, világossá válik a szellemi dologból. A Szent Szellem szolgálata arról szól többek között, hogy nyilvánvalóvá tegye a szellemi dolgokat a mi számunkra a lelki síkon is. A szellemi megtapasztalás, a szellemi újjászületés például nem egy fizikai érzelm, nem egy lelki érzelm, nem egy olyan dolog, ami mindenféleképpen hidegrázással, vagy borzongással, vagy olyan fajta örömmel tölti el az embert, amit mindenféleképpen a lelkedben érzel. Ugyanakkor szinte mindannyian megtapasztaltuk, hogy ez a szellemi megtapasztalás hatást gyakorol a lelkünkre, azaz érezzük az örömet, a békességet, a kiegyensúlyozottságot, azt, hogy valami történt ott belül. Nem igazán tudjuk megfogalmazni, de ez valami más, ami túlmutat a saját emberi mivoltunkon, ami túlmutat a saját kézzelfogható dolgainkon. Valami olyasmi történt bennünk, amit a Biblia úgy fogalmaz meg, hogy kijelentés, vagy kinyilatkoztatás, hogy értjük, látjuk ott bent mélyen. Nem az elménkkal fogtuk meg csupán,

hanem a szellemünk és a lelkünk egy különleges elegyet alkot, amit a Biblia szívnek nevez és értjük és látjuk azt, hogy Isten mennyire szeret minket. Ezt el lehet hinni, lehet érezni, meg lehet tapasztalni és sokan erre vágnak és erre összpontosítják az életüket, hogy minél jobban, minél több mindent érezzenek és ez nem baj.

Jó dolog, ha az ember érzi Istent, ezt értsétek jól, de igazából Isten Szellem. Szellemi lény. Őt nem lehet érezni. Kijelentést lehet róla kapni, aminek van egy érzelmi, érzésközpontú, gondolkodásbeli megnyilvánulása az emberben. A Szent Szellem azért is adatott, hogy bizonyosságot tegyen Jézusról és bizonyosságot tegyen mindazokról a dolgokról, amiket Jézus mondott és megmutassa nekünk azt, hogy ki Ő. Kijelentse a számunkra, hogy mi Isten terve, akarata. Ezt is, amit most mondok, értsétek jól! Kvázi egy összeköttetés Isten és ember között a Szent Szellem itt a Földön. Azt mondta Jézus, hogy jobb nektek, hogy én elmegyek, mert ha nem megyek el, akkor nem tudom elküldeni nektek a Vigasztalót, a Szent Szellemet, aki az egyedüli személy az univerzumban, aki képes a valóságos, igazi kijelentést és Isten ismeretét, Jézus ismeretét adni neked és nekem. Nincs senki más!

Amikor a Bibliát olvasod, amikor az Evangéliumot hallod, amikor az üzenetet, a tanítást hallod, az elméden keresztül az bekerülhet a szívedbe. A Szent Szellem az, aki megjeleníti a számodra Őt. Nem az intellektusod miatt vagy Jézusban hívő. Nem azért vagy Jézusban hívő, mert meggyőződött téged a sok érv az Ő feltámadása mellett, vagy meggyőződött téged a sok látható, kézzelfogható bizonyíték arról, hogy Ő egy valóságos személy volt, hogy Ő valóban itt járt a földön és csodákat tett és ha ennyi bizonyíték van rá, hát jó, akkor elhiszem. Nem ezért hiszünk Benne, hanem azért, mert volt valaki, aki közel vonzott minket Őhozzá, volt valaki, aki a szívünkben kijelentette Őt annak ellenére, hogy nem értünk mindent. Hányan vagytok, akik mindent tudtok, mindent értetek a Bibliából? Érted a szűz asszony fogadását a méhében, érted ezt, hogy ez fizikailag, biológiailag, kémiai, metafizikailag hogyan lehetséges? Érted ezt? Nem értjük ezt.

A föld teremtését sem értjük intellektuális módon úgy, hogy tudom azt, hogy ha ezt csinálom, ez lesz, azt csinálom, az lesz, ha ezt mondom, akkor ez lesz és ha azt mondom, hogy legyen egy univerzum, akkor lesz egy univerzum. Ezt nem lehet érteni. Ezt hinni lehet. Elfogadni lehet. Ebből kaphatunk egy megértést, hogy igen, ez igaz. Ez a megértés és ehhez a megértéshez szükséges a mi döntésünk, hogy én úgy döntök, hogy elfogadom, elhiszem azt, amit Isten mond. A későbbiekben, ha visszatekintünk, nagyon sok mindent megért az ember és meglátja a fizikai bizonyítékokat, meglátja a kézzelfogható dolgokat és meglátja azokat a dolgokat, amelyek bizonyítják, hogy bizony, tudományos módon is nagyon sok minden úgy van, ahogy ezt a Biblia írja.

A Szent Szellem nélkül azonban a tudásunk az rendkívüli módon gyerekes. Bármennyire is van az embernek sok-sok iskolája, végzettsége, magasfokú intellektuális tudása, mind-mind világi bölcsességnek minősül, ha nincs benne Isten kijelentése, nincs benne Isten Szelleme. Ugye azt mondja Pál apostol, hogy a világ bölcsseit megszégyeníti a mindenható Isten a bolondok által, akik mi vagyunk és azt mondja a korinthusi gyülekezetben, hogy nem sokan vannak köztetek, akik intellektuálisan képzetek. A tanítványok közösen voltak, mindenki rabbi, vagy teológiailag képzett volt, de a kijelentés, a Szellem kijelentése, amely által ők szolgáltak és az az erő, amit a Szent Szellem adott hozzá az ő szolgálatukhoz, képessé tette őket arra, hogy magasan felülhaladják a világi emberi intellektussal rendelkező embereket.

Ezzel nem a tanulás, vagy a képzés, vagy az iskolák ellen szólok, hanem arról beszélek, hogy a Szent Szellem nélkül a tudásunk olyan gyerekes, ami látható a világban sok-sok helyen. Mondhatom, hogy nagyon sokan hiszik azt, hogy tudnak valamit. Nagyon sokan vannak úgy, akik azt gondolják saját magukban, hogy ők valakik, mert sok ismeretük van a fejükben, de a szavakkal csak felszínesek. Nem értik a mélyét, a lényegét és ezzel nem azt mondom, hogy mi mindent tudunk és mindent értünk, hanem egyszerűen csak az Igéből mondom neked azt, hogy vannak dolgok, amik nyilvánvalóan látszódnak a világban, hogy emberek úgy beszélnek, mintha értenének hozzá, de igazából fogalmuk sincs arról, hogy mi a lényeg. Ez a világban így van, szinte természetes, mert honnan is tudhatnák, de keresztény körökben is teológiai viták folynak olyan dolgokról, amelyek az

intellektus mélységeit boncolgatja, miközben szellemi síkon pedig az egész borul, mert nem úgy van.

Most térjünk vissza a témánkra. Amíg a Szent Szellem nem érinti meg az elménket, addig nagyon sok minden homályos az életünkben és ezt Pál apostol jól tudta és nem a lélek és az elme van itt felemelve, hanem az isteni birodalom, amit nekünk meg kell értenünk az elménkkal, fel kell fognunk. Ezért imádkozik az Efézusi gyülekezetben lévő emberekért Pál apostol. Az Efézusi levélből fogom ezt felolvasni. Ez egy hosszabb imádságnak egy kis szelete, ahol azt imádkozza Pál apostol:

Efézus 1,18.

18. És világosítsa meg szívetek (értelmeitek) szemeit, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentekben.

És világosítsa meg értelmeitek szemeit. Vannak bibliafordítások, ahol a szívetek szemeit írja itt az Ige, hogy tudhassátok, mi az Ő elhívásának reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének gazdagsága a szentek között. Azt mondja, hogy világosítsa meg az értelmeitek szemeit. Mi van az eredeti görögben? Ki fogjuk vetíteni. Itt nem szellemi szemekről van szó, hanem lelki szemekről, értelmi szemekről. A szó, ami itt szerepel ez a *dianoia* kifejezés, ami értelmet, gondolkozást, gondolkozásmódot jelent. Tehát Pál apostol azért imádkozik, hogy a Szent Szellem jelentse ki az értelmi szinten azt, hogy mit akar Isten és, hogy micsoda reménységünk, micsoda bőségünk és micsoda teljességünk van, micsoda elhívásunk van. Jézusnak volt egy nagyon sokatmondó mondata, szava a Szent Szellemről.

Aki a Szent Szellemről igazán jól tud tanítani és jól be tudja Őt mutatni nekünk, maga Jézus, illetve a Szent Szellemnek is megvan a képessége arra, hogy saját magát bemutassa nekünk.

János 14,26.

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

Nem tudom, hogy feltűnt-e valaha a számotokra, hogy ebben az egy igeversben benne van a Szent-háromság minden egyes személye megemlítve. Nem túl sok ilyen igevers van. Tehát azok, akik vitatják ezt a hármasságot, azok lehet, hogy nem figyelmesen olvasták ezt az igeverset, mert azt mondja itt maga Jézus, hogy „Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem” – tehát elég jól behatárolja, hogy ki Ő. Így folytatja: „akit az én nevemben küld” – kinek a nevében? Jézus nevében küld – „az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” Azt mondja itt Jézus, hogy mindenre megtanít majd.

Ízlelgessük ezt a kifejezést, hogy mindenre megtanít majd a Szent Szellem! Mi lehet vajon ez a „mindenre megtanít”? Mit jelent az, hogy tanít? Itt a görög szó azt jelenti, hogy tanít, oktat, felvilágosít. Tehát azt mondja Jézus, hogy a Szent Szellem oktatni fog, felvilágosítani fog, tanítani fog, megtanít mindenre. Mi ez a minden? Lehet ezt szó szerint venni? Megtanít a matematikai egyenletekre, a fizikaiakra, a KRESZ tanfolyamot sem kell, hogy elvégezzük az iskolában, mert arra is megtanít minket? Mi az, amire megtanít minket? Mi az a minden? Jó, ha nem ragadjuk ki a szövegkörnyezetéből itt az Igét, de egyébként a Szent Szellem, mint Isten mindenre képes, minden igazságra el tud vezetni, még arra is, hogy kinek van elsőbbsége egy kereszteződésben. Ne gondoljuk azt, hogy ha odaérünk egy kereszteződésbe és megkérdezzük, hogy kinek van elsőbbsége, akkor Ő azt mondja „Hát bocs, nem tudok ebben segíteni! Állj félre! Keresd elő a KRESZ tanönyvből a szabályt! Én nem tudok segíteni. Bocs, most megállt a tudomány!” A Szent Szellem mindent ismerő, mindent tudó, mindenható, mindent átölelő, mindenben a toponn lévő személy, aki képes arra, hogy minden igazságra elvezéreljen. A Szent Szellem nélkül nincs kinyilatkoztatott tudás. A Szent Szellem nélkül nincs helyes Jézus ismeret. A Szent Szellem nélkül nincs egyáltalán helyes Isten ismeret. Amikor a Szent Szellem belép az életünkbe, akkor egy másik birodalomba, egy másik dimenzióba kerül az ember élete. Ez egy másik minőségi szint egy keresztény ember életében, amikor együtt jár a Szent Szellemmel, amikor a Szent Szellem a számára valóságos. Nem egy vallásos frázis, nem a dobogó harmadik fokán lévő megfoghatatlan homályos ködfolt, hanem egy

olyan személy, akinek ismerem a hangját. Egy olyan személy, akire rá merem bízni magam. Egy olyan személy, akit követhetek, egy olyan személy, akiről tudom, hogy megbízható, mert Jézus küldte Őt és akiről tudom, hogy Ő ott volt a kezdetektől és ott lesz a végsőig. Soha nem párolog el, soha nem fárad el, soha nem fog az ereje megfakulni. Ő az a személy, aki a nap 24 órájában rendelkezésre áll. Egy olyan személy, aki nem rajtam kívül van, hanem bennem. Egy olyan személy, aki bennem él. Egy olyan személy, akinek jó lenne már bemutatkozni, hogy „Szia, én vagyok az Attila! Hadd ismerjétek meg Téged!”

Ő nem egy távol lévő, egy messze lévő valaki, aki olyan elérhetetlen és olyan kifürkészhetetlen és olyan kikutathatatlan, hogy esélyünk sincs arra, hogy kapcsolatot létesítsünk Vele. Ugyanúgy kellene élnünk a Szent Szellem vezetése által a hétköznapiakban, mint ahogy a tanítványok jártak minden nap a testben megjelent Jézussal. Ha gondjuk volt, bajuk volt, örömük volt, Vele meg tudták beszélni. Tudtak Tőle kérdezni és meghallották a választ Jézustól. Jézus nem azt mondta, hogy hát én elmegyek, jön a másodosztályú dolog, nektek már nem olyan jó, hogy én nem leszek itt veletek, bár itt tudnék maradni veletek, mert akkor személyesen tudnék hozzád szólani a fizikai földbe, meg tudnám simogatni a kis pirosposztag arcodat, le tudnám törölni fizikailag a könnyeidet, meg tudnálak én személyesen vigasztalni, le tudnánk ülni egy asztalhoz együtt enni. De hát bocs, el kell menjek, de van egy helyettesítő, egy Valaki, akivel majd valamire csak juttok.

Nem! Azt mondta Jézus, hogy elküldöm Őt és az, hogy Ő lesz itt veletek, ez jobb lesz majd számotokra, mintha én maradnék itt veletek. Ezt az ember az elméjével nem érti, mert nem logikus. Miért lenne jobb nekem, hogy van Valaki, akit nem tudok megfogni, akivel fizikailag nem tudok kapcsolatot teremteni? Miért jobb az nekem, mint, hogy van egy hús-vér valaki, akit a testi érzékszerveimmel fel tudok fogni, meg tudom érinteni, érzem az illatát. Miért jobb ez nekem? Ez egy olyan dolog, amit kutatnunk kell, keresnünk kell, rá kell éreznünk ennek az ízére, hogy valóban, Jézus nem hazudott. Tényleg jobb nekünk. Jobb nekünk minden időben. Azt hiszem, szükség van az ilyen jellegű tanításokra, mert olyan sokat dolgozunk időnként, olyan sokat megyünk előre és a jó szívünk hajt minket. Evangelizálunk és tanítunk és prédikálunk és lelki gondozunk és tanácsokat adunk és igyekszünk jól élni az életünket és nem feltétlenül látjuk mindig ennek a fizikai eredményét. Ez valahol egy természetes dolog, mert nem feltétlenül kell mindig mindennek a fizikai eredményét látni, de amikor belép a Szent Szellem és Ő általa tesszük a dolgokat és nem mi akarjuk végezni, hanem engedjük Neki, hogy Ő végezze el, az egy másik dimenzió. Akkor könnyedén mennek a helyzetek. Akkor is vannak dolgok, amiket meg kell harcolni, akkor is hitben kell járni, de egész más, amikor az ember értetlenül az elmebeli tudásából próbál felfogni, megérteni dolgokat és szolgálni, mint amikor az ember fel van kenve a Szent Szellemmel és a Szent Szellem által végzi.

Amikor az első pünkösd napján betöltekeztek a tanítványok az életük megváltozott. Nem voltak már ugyanazok az emberek. Fizikailag igen, ránézésre ugyanazok voltak, de mégis a viselkedésükben egy olyan mértékű változás lépett elő, egy olyan mértékű változás valósult meg az életükben, ami szemmel látható, kézzelfogható volt. Előtte Jézussal együtt jártak, Jézussal voltak fizikailag kapcsolatban. Jézus, amikor feltámadt a halálból és azon a csüggedésen túlestek már, hogy Ő meghalt a kereszten. A nagy letargia után Jézus feltámadt a halálból és ott volt fizikai értelemben a megdicsőülő testében velük és mégis azt mondta nekik, hogy ez így a ti számotokra nem elegendő, hogy láttatok, tapasztaltatok engem. Ez még nem elegendő a számodra, hogy látsz, hogy meg tudsz fogni, hogy szagolsz, hogy tudsz hozzám beszélni, hogy hallasz engem. Ez nem elég. Szükségeitek van a Szent Szellemmre. A Szent Szellem nélkül nem tudjátok elvégezni, amire én hívtalak titeket. A Szent Szellem lesz, aki – és olvasom még egyszer itt a 26-os verset:

János 14,26.

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondottam néktek.

Nagyon érdekes és talán majd egy másik alkalommal többet beszélünk arról, hogy milyen szöveggörnyezetben mondta ezt Jézus.

János 14,17–20.

17. Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

18. Nem hagylak titeket árván; eljövök tihozzátok.

19. Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

20. Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbenem, és én tibennetek.

És itt elhangoznak a 26-os vers után is kulcsmondatok és olyan kijelentések, amelyek erre az időszakra rendkívül nagy érvényt mutatnak a számunkra, de mindenféleképpen látnunk kell azt, hogy Ő nem egy olyan Isten, egy olyan kívülálló idegen valaki, aki messze van tőlünk. Mert te is találkoztál már Vele, még ha nem is tudtad, hogy ki Ő, mi Ő, hogy milyen módon hallottad a hangját, de amikor döntöttél amellett, hogy elfogadod Jézust, akkor a Szent Szellem hívó szavára mondtál igent, nem a prédikátoréra. A prédikátor egy eszköz volt, az elhívott evangélista, tanító, vagy pásztor, vagy bárki, akin keresztül te újjászülettél – aki lett neked Krisztusban a szellemi atyád, ezt is értsd jól –, egy edény, akin keresztül a Szent Szellem kinyúlt hozzád.

Most ideje megtanulni azt, hogy a Szent Szellem hogyan nyúljon ki rajtunk keresztül másokhoz. Az a hang, ami ott belül megszólalt már, ami ott belül inspirál, ami belülről vezet, motivál, ami nagyon mélyen belülről nyugalomra int. Az a hang, ami ott belül kitartásra ösztönöz, az a Szent Szellem hangja. Ő azt mondja, hogy menj tovább, ne add fel! A Szent Szellem a mi tanítónk. Mondd ki hangosan: A Szent Szellem az én tanítóm!

Egyet lapozva a 16. fejezetre, a 12-es verset hadd olvassam fel! Sok mindent elmond Jézus itt, miközben a Szent Szellemről tanít:

János 16,12.

12. Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.

Azt mondja a tanítványoknak itt, hogy lenne még nekem sok mondanivalóm, de most még nem vagytok abban a helyzetben, abban az állapotban, hogy ezt fel tudjátok fogni, nem hordozhatjátok ezt el, nem tudjátok megérteni. Ezt mondja itt Jézus azoknak az embereknek, akiket Ő személyesen pásztorolt, személyesen tanácsolt, vezetett három és fél éven keresztül. Szinte éjjel-nappal együtt volt velük, akiknek bemutatta az isteni erő megnyilvánulásokat. Jeleket tett, csodákat tett, ezek a tanítványok rengeteg mindent láttak és azt gondolhatnánk, hogy ezek után Jézussal együtt élni, szolgálni, Vele közösségben lenni, benne lenni a tizenkettőben micsoda kiváltság! Mi az, amit ennyi év után ne tudnának megfogni és megérteni?

De Jézus azt mondja itt nekik, hogy sok mondanivalóm volna még a számotokra, de azt még most nem értitek meg. Olvasom a következő verset:

János 16,13.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Halleluja! Egy dolog van már csak hátra, hogy ezt elhiggyük és azt mondjuk: Igen, ez az enyém. A Szent Szellem bennem él és van egy mélyebb Szent Szellem ismeret, mint amit idáig megtapasztaltam és van egy mélyebb istenkapcsolat, mint amit idáig megtapasztaltam. Ha van benned egy éhség, egy vágy ez után, akkor ez a tiéd lehet. Ha nem vagy éhes, ha nem szomjazod, ha nem kívánsz, ha nem kutatsz ezt, akkor élhetsz tovább is úgy, ahogy idáig. Nagyon sok keresztény ember rendkívül közepszerű életet él, de én nem hiszek abban, hogy a Szent Szellemmel együtt járva, szellemmel teljes életet élve az ember egy közepszerű életet él a testben, hanem a Szent Szellemmel együtt járva vannak olyan dolgok, amelyek a természetes képességeimet meghaladva elérhetőek és csodákat láthatok és olyan előre mozdulást és olyan fejlődést, amit én nem tudok előidézni magamtól. Miért? Mert az Ő természetfölötti ereje segít nekem ebben és támogat.

Azt mondja itt Jézus, hogy „amikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek”.

Tehát a Szent Szellemnek van füle, mert Ő is hall valamit, és van szája, mert azokat szólja nekünk, és a jövőbelátó képessége által a bekövetkezendőket megjelenti, kijelenti nekünk. Ez fantasztikus dolog, nem? Nehogy felsóhajtson valamelyikőtök, hogy jaj, de jó lenne, hanem ragadjuk ezt meg hittel! Ezt nekünk mondja itt az Ige. Ez a miénk! Ez a miénk! Mondd: Ez az enyém! A Szent Szellem azért küldetett, hogy szolgáljon feléd. A Szent Szellem azért van közöttünk, hogy az Isten akarata nyilvánvalóvá legyen az életedben. Lehet választani, hogy egy hétköznapi, majdnem azt mondtam, hogy egy másodosztályú életet éljünk. Az élet akármilyen is a földön, ha Isten teremtményei vagyunk, szép és csodálatos, főleg, ha újjászülettél, akármilyen életet élsz. Halleluja!

De a keresztyén ember számára a siker az, amikor meghallja azt Istentől, hogy mi az elhívása az életben, mi az ő szolgálata és azt meg is cselekszi és beteljesíti és eléri azt. Ennél nagyobb siker nincs. Ennél teljesebb élet nincs. Ennél nagyobb megelégedettséget és boldogságot semmi nem tud adni a világban. Minden egyéb, ami ezen kívül van, nem mondom, hogy rossz. Az, hogy az ember sikeres a pénzügyeiben, a vállalkozásában, a házasságában, a gyereknevelésében, az autóversenyző képességében, vagy a szakmájában, ezek szép és jó dolgok. Nem elítélendő és nem megvetendő dolgok, de amire el vagyunk hívva az, hogy Vele közösségben legyünk és meglássuk azt, hogy az életünknek van egy minket meghaladó, vagy minket felülmúló és rajtunk túlmutató aspektusa, az, amire Isten elhívott minket. Nem túl sok keresztyén éli ezt az életet, de azért beszélek ma erről, hogy ez változzon. Amikor Jézus ezt mondta itt a 16-os versben, tényleg érdemes megnézni az előtte való Igéket. Azután mondta ezt a tanítványoknak, hogy de még sok mondanivalóm volna nektek, miután beszélt a Szent Szellem szolgálatáról.

János 16,8–13.

8. És Ő, amikor eljön, megfeddi a világot bűn, megigazulás és ítélet tekintetében.

És felsorolja a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében, hogy mire gondol itt.

9. Bűn tekintetben, hogy nem hisznek énbennem,

10. Megigazulás tekintetében, mert én elmegyek az én Atyámhoz, és többé nem láttok engem,

11. És ítélet tekintetében, mert e világ fejedelme megítéltetett.

12. Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek

Itt a minden igazságban mi van benne vajon? Vagy mi az, ami hiányzik belőle? Mi az, amit Isten elrejt, hogy azt nem akarja, hogy tudjuk az igazságból? Ha az igazságot keresed, akkor a Szent Szellemet kell keresned, ha az igazságot akarod tudni, akkor azt a Szent Szellem által tudod megismerni és megragadni.

Úgy gondolom, hogy nem kell diáknak lenni ahhoz, hogy az ember tanuljon és szükségünk van erre a tanítóra. Senki nem tanít úgy, mint a Szent Szellem. Senki! Kiváló prédikátorok, pásztorok, apostolok, evangelisták, próféták, tanítók adattak Krisztus Testének, akiken keresztül a Szent Szellem tanít minket. Ez csodálatos ajándék a számunkra, mert nagy bajban lennénk nagyon sokan, ha mindent nekünk személyesen a Szent Szellemtől kellene megtanulni direktben. De nem, Isten úgy tervezte és úgy nyilvánította ki az akaratát és úgy alkotta meg Krisztus gyülekezeti testét, hogy adott szolgálatokat, akiken keresztül tanítja az Ő népét. Mondja ezt az Efézusi levél nagyon szépen: Amíg eljutnak mindnyájan az érett férfiúságra, a teljességgel ékeskedő kornak a mértékére. Tehát vehetünk tanítást az Ige szerint más embereken keresztül. Nem tudom, te hogy vagy vele, én személyesen rengeteget tanulok más embereken keresztül. A tanításaikból, a könyveikből, hanganyagaikból, példáikból és rendkívüli módon inspirál és rendkívüli módon lelkesít az, hogy láthatok más embereket, akik lelkesek Jézusért, hosszú évtizedek után is.

De van egy csomó dolog, amit nem más embertől tanultam meg, hanem a Szent Szellem tanított meg rá. Ennek az aránya, hogy milyen, ez most lényegtelen ebből a szempontból, de szükséges az mindannyiunk számára, hogy legyenek saját megértéseink, saját kijelentéseink, saját kapcsolatunk a Szent Szellemmel, hogy ne legyünk rászorulva mindig a más embereken keresztül jövő ellátásra.

Bár Isten úgy alkotta, hogy a testben össze vagyunk kapcsolva egymással és a csuklóhoz az információ nem jut el az agyból, hogy mozduljon meg, hogy csináljon valamit úgy, hogy kihagyná a vállat, a felkart, a könyököt, az alkart. Ezek a kapcsok, amiken keresztül az infó eljut a cselekvőképes végrehajtásig, ezek azok az emberek, akikkel össze vagyunk kapcsolva, akiken keresztül Isten segít, támogat, hozzánk szól. De ez egy fizikai példa, amin túlmutat az az igazság, hogy Isten személyesen, egyedileg neked tud mondani információt, kijelentést, bátorítást, személyes dolgot. Szükségünk van egymásra, mert Isten szeretete abban nyilvánul meg leginkább közöttünk, ahogy egymást szeretjük, de szükség van arra mindannyiunk számára, hogy Istentől direktben elvegyünk. Nem lehet egyiket a másiknak a rovására kipöckölni, hogy erre, vagy arra nincsen szükségem. Voltak emberek, akik azt mondták, hogy nincs szükségem gyülekezetre, nincs szükségem pásztorra, én közvetlenül egyedül Jézustól vagyok vezetve, nekem nem kellene ezek a papok, meg lelkészek, meg közösség, gyülekezet. Ó, milyenek ott az emberek, dehogy megyek én oda! Annyi sérülés, bántás ért, dehogy megyek. Én egyedül csak Jézusnak vetem alá magam, senki másnak!

Ez teljes mértékben egy lázadó, istentelen gondolkozásmód. Nem Isten gondolkozásmódja és rendszere ez, mert Ő nem így tervezte. A másik oldalon meg van a másik szélsőség, amikor az ember annyira vallásossá válik, hogy mindent másoktól vár el, a mellette, a mögötte ülőtől, meg a pászortól, hogy ő mondja meg a tutit, ő mondja meg, hogy kihez menjek hozzá, ő mondja meg, hogy melyik munkahelyet vállalhatom el, ő mondja meg, hogy milyen lakásba költözzek. Ebből is voltak már a történelemben szélsőségek, visszaesések és sérülések. Teljesen istentelen gondolkozásmód ez is. A kettő egyensúlya valahol a bibliai középut, ahol mind a kettő jelen van. Ahol egymást, mint szeretetközösség segítjük, támogatjuk a Szent Szellem által és van személyes kapcsolatunk is Istennel.

Ilyen két lábon álló dolog az Istennel való közösségünk. Nem lehetek annyira magamnak való, hogy azt mondjam, hogy nekem nincsen szükségem senkire. Ha ezt mondd, hogy nincsen szükséged senkire, soha nem fogod betölteni az elhívásodat! Soha. Nem lehetséges. Isten akaratán kívül nem lehet betartani Isten akaratát, úgyhogy ha nem tetszenek és nem szereted az embereket, akkor szeresd meg őket. Itt az ideje megváltozni. Igen, vannak nehéz emberek. Én sem vagyok egy könnyű természet, de lehet tanulni. Engem is meg lehet tanulni.

Micsoda ígéret van itt a 13-as versben! A Szent Szellem megmutatja a jövőt. Ha hallgatunk a Szent Szellemre, úgy hiszem, hogy az megváltoztatja az életünket. Ha hallgatunk a Szent Szellemre, akkor nagyon sok problémát elkerülhetünk. Nem minden nehézséget és nem minden akadályt fogunk kikerülni és nem kell vele szembesülnünk, de nagyon-nagyon sok problémából az ember kimenekül csupán az által, hogy hallgat a Szent Szellemre.

Ha hallgatunk a Szent Szellemre, akkor kihasználhatjuk, vagy megragadhatjuk azokat a lehetőségeket, amelyek szembe jönnek velünk és el tudjuk dönteni, hogy igen, ez a lehetőség Istentől van, erre rácsatlakozok, ez a lehetőség pedig csak az én vágyam, emberi, vagy akár ördögi dolog, ami be van csomagolva nagyon szép dobozba és átkötve egy piros masnival. De igazából belül egy bomba van és, ha kibontom, akkor tönkretesz engem. De a Szent Szellem által képesek vagyunk megragadni azokat a lehetőségeket, amelyek kínálják magukat. Jézus volt az, aki minden bölcsességnek és ismeretnek a megtestesítője volt és a Szent Szellem Jézus Szelleme. Ő saját magából adott. A saját Szellemét adta.

János 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Az én Szellememet adom nektek, azt a Szellemet, aki engem vezérelt a szolgálatban, az egész életemben. Az én Szellememet, aki által tettem a csodákat, a természetfölötti dolgokat. Azt a Szellemet adom nektek, ugyanazt, ugyanabban a teljességben, amely által feltámasztottam Lázárt a halálból. Tehát Jézus azt mondja, hogy amikor én feltámasztottam Lázárt a halálból, azt az én Szent Szellemem által tettem. Egyébként meg ki volt, milyen erő volt az, aki feltámasztotta Jézust a halálból? A Szent Szellem ereje volt, ami feltámasztotta, ami kihozta Őt a halálból. Tehát Jézus min-

den bölcsesség és ismeret megtestesítője és a Szent Szellem vesz mindabból, ami Ő és azzal szolgál felénk. Ezt így írtam le magamnak tegnap. Tehát Jézus a teljesség, a bölcsesség, az Atya Isten visszatükröződése, a képmása az Atyának, a megnyilvánulása. A Szent Szellem fogja Jézus teljességét, bölcsességét, ismeretét és tudását és odaadja nekünk.

Azt mondja Pál apostol az előbb említett igeversben, amikor arról beszélt, hogy az érzéki ember nem foghatja meg az Istennek dolgait, mert megfoghatatlanok a számára, mert a szellemi ember az, aki mindent megítél, feldolgoz, megfog. Utána azt mondja, hogy a Krisztus értelme bennünk van. Hogy lehet bennünk a Krisztus értelme? Hát úgy, hogy a Szent Szellem értelme és a bölcsessége által lehetséges ez.

János 16,14.

14. Ő engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti néktek.

Ő engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti néktek. Az enyéből vesz és megjelenti néktek. De itt az elejét hadd olvassam és hadd adjak egy nyomatékot: Ő engem dicsőít majd. Itt álljunk meg ennél a tagmondatnál. Mit jelent ez, hogy Ő engem dicsőít majd? Annyit jelent ez csupán, hogy átadja a dicsőséget Jézusnak?

Tegnap ezen valahogy sokat időztem, elmélkedtem, gondolkoztam, meg most sem tudtam szabadulni a gondolatától. Mit jelent az, hogy a Szent Szellem dicsőíti Jézust? Hogy ott van a képzeletbeli trónon, vagy egy síkon lévő mennyei dobogón győztesként az Atya, a Fiú és a Szent Szellem és isteni személyiségükben mindegyikük különálló isteni személy és az egyik isteni személy dicsőíti a másik isteni személyt? Hogy valóban a Szent Szellem dicsőíti Jézust, mint, ahogy mi dicsőítjük Őt, amikor a hétköznapijainkban, vagy a gyülekezeti alkalmon dicsőítő dalokat énekelünk? A Szent Szellem dicséri Jézust? Ő odafordul felé és dicsőíti Őt, mint, ahogy mi dicsőítjük Őt? Ezen gondolkoztam, hogy ezt lehet így érteni? Hogy lehetséges az, hogy Ők egyenrangúak és egyik dicsőíti a másikat? Aztán emlékezetembe jött, hogy de hát Jézus mit tett, amikor a földön járt? Végig dicsőítette az Atyát. Az egyik isteni személy dicsőítette a másik isteni személyt, akivel egy szinten, egy magasságban van. Dicsőítette Őt. Minden tiszteletet, minden dicsőséget az Atyának adott. Így van?

A Szent Szellem is ezt teszi Jézussal. Ez a tiszteletnek olyan mélysége, amely megindítja az embert. Ez a megbecsülésnek, az elismerésnek, a tiszteletnek, az alávetésnek, a jó értelemben vett alávetésnek olyan mélysége, ami példaértékű. Nem feltétlenül látjuk a világban bárhol is, hogy ez így működne, de Istennél ez így van. Emiatt nem érzi a Szent Szellem magát másodosztályúnak. Én nem gondolnám, hogy Jézus lehajtott fejjel ment az Atyához: Te vagy elől, Te vagy az előljáró, én csak a másodhegedűs vagyok a házban. Nem, mert az Ige egyértelműen, határozottan kijelenti, hogy Ők egyek, hogy amit Isten, az Atya kimondott a szájával, az az Ige, az maga Jézus.

Ez a szó, ez az Ige, ez testté lett. Fizikai testet öltött és el tudjuk ezt képzelni. A Szent Szellem pedig dicsőíti Jézust és Őrá mutat. Ha valaki példa lehet a dicsőítésben, akkor a Szent Szellem az. Ezen kattogtam, gondolkoztam itt a dicsőítés közben, hogy vajon most azon túlmenően, hogy az angyalok dicsőítik az Atyát és van erről Ige a Bibliában sok helyen, hogy ezt hogyan kell magamban megfognom, feldolgoznom, hogy a Szent Szellem most dicsőíti Jézust? Mi ki által tudjuk igazán dicsőíteni Jézust, ha nem a Szent Szellem által? Mi ki által tudjuk Őt igazából tisztelni, ha nem a Szent Szellem által?

Ez túlmutat minden logikán, túlmutat minden elgondoláson, itt Jézus mondja saját magáról, hogy Ő engem fog dicsőíteni. Ezt azért mondhatta, mert Ő Isten. Ezt emberként, de mint Isten mondta, hogy a Szent Szellem engem dicsőít majd. Milyen furcsán hangozna, ha én azt mondanám, hogy elmegyek, jövő héten nem leszek itt, de itt lesz a feleségem, itt hagyom nektek és ő engem dicsőít majd. Furcsán hangozna, nem? De Jézus ki merte és ki tudta ezt jelenteni. Egyébként jövő héten jön ő is velem, nem marad itt. Tehát ki merte és ki tudta mondani azt, hogy a Szent Szellem engem fog dicsőíteni. Az enyéből majd vesz és azt odaadja nektek. Ezt mondja itt a 14-es, nem? Ő engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz és megjelenti néktek. Halleluja!

Mit jelent a dicsőítés? Kicsit időzzünk még ezen, jó? Mit jelent dicsérni, vagy dicsőíteni valakit? Kiírtam pár dolgot szótárból, innen-onnan. Ugye sokféleképpen meg lehet ezt határozni, de nagy-

jából ez így szól, illetve a dicsőítés ezt jelenti, hogy értékelni valakit. Értékelni, nagyra tartani valakit, nagyra méltatni, vagy megbecsülni valakit, ez a dicsőítéssel egyenértékű dolog. A Szent Szellem a példaképünk ebben. A Szent Szellem növeli a nagyrabecsülést bennünk Jézus felé. Elmondom még egyszer. A Szent Szellemnek egyik szolgálata, a Szent Szellemnek egyik feladata, az egyik munkája bennünk, hogy a mi szemünkben Jézust felemeli, nagyobbá teszi, felnagyítja a számunkra, hogy a mi szemünkben Jézus még nagyobb legyen. Ő nem arra használja a saját képességét és erejét, hogy önmagát fényezze és önmagát dicsőítse meg, hogy én vagyok a Szent Szellem, az én erőm, az én kijelentésem, az én tudásom, az én ismeretem, én teremtettem a földet, az én erőm nélkül ez nem lenne. Nem erre használja Ő ezt, hanem a figyelmünket Jézusra irányítja. Tehát, amikor a Szent Szellem benned ezt a munkát végzi, a te szemedben Jézus egyre nagyobbá válik. Ez a Szent Szellem munkája. A Szent Szellem nélkül nem is tudnánk Jézust egyre inkább egyre nagyobbaknak látni és gondolni, mert az intellektuális tudás nagyon-nagyon korlátok közé van szorítva.

Tehát ez a kulcsa annak, hogy teljesek legyünk Istennel. Ez a kulcsa annak, hogy Istenként dicsérjük Őt. Amikor a dicsőítés a szívedben, a szádban, a hála felgerjed újra és újra és egyre mélyebb ez, akkor az a teljesség, az Istennel való közösségeddel kapcsolatban mélyebb, bensőségesebb. Az első lépés, amelyet az emberek tesznek, amikor eltávolodnak Istentől az, hogy nem dicsőítik Őt tovább úgy, mint Istent. Ez az első, ami a világban is látható a hitetlen emberek között és a keresztyén emberek között, akik elfordultak Jézustól. Ez az első, amit megfigyelhetünk az életükben, hogy már nem Istenként tekintenek Jézusra, hanem valahogy máshogyan. A Római levélben ír erről Pál apostol, az első fejezetben, itt egy szép hosszú igesorban boncolgatja. Ő ezt a hitetlenekre vonatkoztatva mondja.

Róma 1,20–22.

20. Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökkévaló hatalma és Istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megérthető és átlátható; úgyhogy nincs mentségük.

Mit mond itt? Azt mondja, ha kimész a természetes és teremtett világba és megnézed a hegyi partokat, a csillagokra föl nézel és a holdnak, a napnak a különböző ciklusait figyeled és megnézed az erdő komplexitását és a teremtett világ szépségét, ebből fel lehet ismerni, hogy Isten létezik. Nem kell hozzá különleges bármi. Az embernek egyszerűen csak ki kell nyitnia a szemét és alázattal kell gondolkoznia, hogy ez nem egy ősrobbanásból alakult ki, hanem valaki ezt létrehozta. Tehát a teremtett világból ez felismerhető. Olvasom még egyszer.

20. Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökkévaló hatalma és Istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megérthető és átlátható; úgyhogy nincs mentségük.

21. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették Őt, sem néki hálákat nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett.

22. Magukat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek;

Nem az a bolond, aki hisz Istenben a Biblia szerint, hanem az a bolond, aki azt mondja, hogy nincs Isten! Azt szokták mondani – ezt megkaptam már én is –, hogy azok az emberek hisznek Istenben, akik gyengék, hogy kell nekik valami pótlék, kell nekik valami, amire rá tudnak támaszkodni, aki segítség nekik, illetve nem az okos, hanem a buta emberek hisznek Istenben, mert a látható világból nyilvánvalóan látszik, hogy nincs Isten. Miközben pont az ellenkezője igaz, mert egy bátor ember, egy erőteljes ember az, aki képes rábízni magát egy nem látható személyre, akivel sose találkozott, és azt mondja, hogy igen, hiszek benned, elfogadom azt, amit mondasz. Miközben azok az emberek a láthatókba kapaszkodnak, amiről tudjuk, hogy mulandó. Amikor az ember mást nagyít fel, mást tisztel és mást értékel, mint Isten, akkor elkezd távolodni Tőle. Ezt olvastuk itt ezekben az Igékben. Olvasom még egyszer, nem tudom szebben mondani, mint ahogy az Ige elmondja.

Róma 1,21–26.

21. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették Őt, sem néki hálákat nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett.

22. Magukat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek;

23. És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszómászó állatoknak képmásával.

24. Annakokáért adta is őket az Isten szívük kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplőítsék;

25. Mint akik az Isten igazságát hazugsággá változtatták, és a teremtet dolgokat imádták, és azokat szolgálták a Teremtő helyett, aki mindörökké áldott. Ámen.

26. Annakokáért adta őket az Isten tisztátalan indulatokra; mert az ő asszonynépeik is elváltoztatták a természet folyását természetellenesre:

Itt még van folytatása is az Igének, sőt, van előtte is egy pár Ige, amit érdemes elolvasni majd otthon, de a mai témánkhoz az kapcsolódik, hogy a Szent Szellem a példakép és a Szent Szellem által dicsérjük Jézust, a Szent Szellem által dicsérjük az Atyát és a Szent Szellem által mi dicsérjük a Szent Szellemet is. Nincs arra kizáró, apróbetűs rész, hogy ne lehetne a Szent Szellemet imádni, tisztelni és dicsérni azért, hogy Ő milyen jó hozzánk, hogy milyen türelmes velünk.

Mindenesetre sokszor vagyunk mi úgy, hogy valaki szavát magasabbra értékeljük, mint Isten szavát. Magasabbra értékeljük az orvos szavát időnként, mint amit Isten mondott. Magasabbra értékeljük a pénztárcánk hangját, mint amit Isten mondott. Hozzád még nem beszélt a pénztárcád? Ó, dehogynem! Valaki sokkal jobban hallja azt a hangot, mint bármi mást, de nekünk, keresztényeknek, hívőknek mindenképpen szem előtt kell tartanunk azt, hogy Isten beszéde mindenekfelett való hatalomnak és uralomnak kell lennie és nem szabad megengednünk magunknak azt, hogy emberek, vagy dolgok szava magasabb értékű legyen, mint Isten szava. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy nem kell meghallgatnunk a villanyszerelőt, amikor azt mondja, hogy ne fogd meg azt a fekete kábelt. Hallgass a szavára, főleg, ha a biztosíték föl van kapcsolva. Oda kell figyelniük egymás szavára, de Isten szava mindenekfelett áll. Amikor Isten szava a számodra magasabb az orvos szavánál, a politikus szavánál, a pénztárcád szavánál, felette áll a saját tested szavának, felette áll a kritizáló emberek szavának, akkor nem fogsz semmitől sem elkeseredni. Nem lesz semmi sem, ami téged kimozdít a hitedből.

Kezdd el dicsérni Istent és nagyítsd fel Őt a problémák és a helyzetek felett! Ezt teszi a Szent Szellem, hogy szól hozzád az Igén keresztül, a tanításokon, a dicsőítő zenéken keresztül és neki megvan a képessége, hogy bármin keresztül szóljon hozzád és fölnagyítja a te szemedben, a te értékrendedben, a te szívedben Jézust. Mert amikor egyre nagyobb Jézus a szemedben, akkor ezzel automatikusan egyre kisebbé válik minden nehézséged, minden problémád, minden fájdalmad.

Sokszor az a probléma, hogy a problémára összpontosítunk és így az óriássá válik és Jézus nem tud úr lenni a helyzet felett, mert mi nem engedjük ezt meg neki. A szellemi gondolkodásról mondja a Római levél, hogy az élet és békesség. Ha megtanuljuk irányítani a gondolatainkat, akkor azzal megtanuljuk irányítani a szívünket. Ha szeretnéd, hogy a szíved helyes irányba forduljon, akkor urald a gondolataidat, mert abba az irányba fog mozdulni a szíved és a hited is abba az irányba fog mozdulni, amelyre a gondolataid. Ugyanis a gondolataid felnagyítják azt, amire összpontosítasz. Ha Jézusra összpontosítasz, ezzel Jézust felnagyítod a saját szívedben, gondolataidban, érzelmeidben és olyan óriási Ő, hogy azt fogod észrevenni, hogy vele ülsz fent a mennyei helyeken, a hatalmi helyen és ha nagyon magasban vagy, akkor bizony minden nagyon kicsinek tűnik ott lent.

Nem tudom, hányan voltak Magyarország egyik legmagasabb épületének a tetején? Budapesten van, itt a van a Lágymányosi híd mellett a MOL Campus, nem reklámot akarok csinálni, de voltunk fent többször is. Majdnem harminc emelet magasságból, ha letekint az ember, akkor gyönyörű panorámát lát Budapestről, azt látja, hogy a több tíztonnás, ötven méter hosszú villamos nagyon kicsi. Úgy láttam a sajátomhoz hasonló autókat, ami két tonna, mint egy kis gyufásdoboz tört része. Az emberek akkorának látszottak, mint a hangyák.

Ez egy kép arra, hogy minél magasabban vagy, annál kisebbek a dolgok ott lent. Itt a földön vagyunk, de a hatalmi helyünk és a szellemi magaslatok, ahova a képzeletedet, az elmédet, a szívedet helyezni kell, az Atya jobbán van, Jézus Krisztusban. Amikor így gondolkozol, az egy magasabb

szintű, magasabb rendű gondolkodás. Bármilyen nehézség, bármilyen probléma, bármilyen fájdalom, bármilyen tünet, bármilyen hiány, bármilyen feszültség van, az olyan kicsi, hogy alig lehet látni. De ha te ott lent vagy abban a problémában, az az autó, ha beleülsz, nagyobb lesz nálad. Beszállsz egy villamosba? Sokszorosan nagyobb, mint te. Ezt végzi a Szent Szellem, hogy Jézust naggyá teszi az életedben. Így végzi el azt a munkát az életedben, hogy a körülményeid egy más dimenzióból, egy más perspektívából legyenek megvilágítva. Amikor így nézel a dolgokra, akkor bármilyen, ami körbe vesz téged, apróságnak tűnik.

Ha gondjaid vannak a testeddel, ha gondjaid vannak a gyermekeiddel, a házasságoddal, ha gondod van a szolgálattal, a pénzügyeiddel, vagy bármivel, akkor fordulj az Igéhez és nagyítsd fel azt, amit Isten mond, ahelyett, amit látsz! Fordulj oda Isten Igéjéhez és nagyítsd azt fel, hogy naggyá váljon a te szemedben, a hitedben, az érzelmeidben és a lelkedben is, hogy ne tudjon elkedvetleníteni az, ami valóságosan, kézzelfoghatóan fizikai síkon jelen van. Így tudsz hitben járni. Ha arra összpontosítasz, ami körbevesz, arra a fájdalomra, a tünetre, arra a kapcsolati problémára, arra a hiányosságra, vagy bármire, akkor az egy megoldhatatlan kihívás lesz számodra. Megoldhatatlannak tűnik. Megoldhatatlannak tűnik a magány, megoldhatatlannak tűnik az az álom, amire vágysz, megoldhatatlannak tűnik az a változás, amit annyira szeretnél, megugorhatatlan. De ez a Szent Szellem munkája, hogy ami Jézus, abból Ő ad. Jézus perspektívája, a látása nem földi volt, bár a földön szolgált, hanem mennyei. Tudta azt, hogy hova halad, hogy mit fog elvégezni, hogy mit lát és, hogy miért csinálja azt, amit csinál és, hogy kinek veti alá magát. Ezért semmi, meleg, vagy hideg, vagy fáradság, vagy beszólogató farizeus, de még a kínhalál sem volt elég arra, hogy Őt ettől eltántorítsa, mert egy mennyei perspektívából látta az egész életet és az egész szolgálatát.

A Szent Szellem egy kicsit olyan – nem tudom, hogy jó-e a kifejezés, ahogy mondom –, mint egy olyan felügyelő, egy olyan kezelő, aki kezeli Isten gazdagságát és teljességét. Tehát a Szent Szellem Isten gazdagságának a teljessége. Vannak célcsoportok, vagy vannak szervezetek, amelyek alakítottak egy céget, kft-t, amelyet úgy hívnak, hogy vagyonkezelő kft. Sok ilyen van. Önkormányzatoknak van vagyonkezelő kft-je, különféle civil szervezeteknek. Ez így rendjén van. Az a szervezet, az a cég kezeli azt a vagyont, amivel rendelkezik az önkormányzat, az állam, vagy bármilyen. Bocsánat, ha rosszul fejezem ki magam, csak próbálom valahogy kézzelfoghatóvá tenni, hogy a Szent Szellem Isten vagyonkezelője, az Ő gazdagságának a kezelője, aki kezeli mindazt, ami Isten királyságában van. Amíg nem ismerjük meg Őt, addig nem fogjuk élvezni azt a teljességet, azt a gazdagságot. Hogy is mondja Pál apostol? Megismerjétek az Ő dicsőségének a gazdagságát. Tehát Isten dicsőségének a gazdagsága, az a teljesség, ami Krisztusban van, az az örökség, amire azt mondja Pál, hogy társörökösök lettetek Vele együtt, ennek van egy vagyonkezelője. Bocsánat, nem akarom ledegradálni, de érthető így, ugye? Ha ismered a vagyonkezelőt, akkor ismerni fogod azt a gazdagságot, amit Ő kezel. Ezért létfontosságú megismerni az Atyát, megismerni Jézust, megismerni a Szent Szellemet, hogy mi az a gazdagság, mi az a teljesség, ami van nekünk a Krisztusban, mert minden örökség, amit kaptunk, az nekünk Krisztusban van meg. A Szent Szellem, aki kezeli ezt az egészet, aki felette áll ennek a dolognak.

Attól, hogy a miénk Krisztusban és meg vagyunk áldva minden szellemi áldással, ez még nem kézzelfogható az életünkben. Az Efézusi 3-ban mondja ezt nagyon szépen és sok más igeversben is egyébként, de a Szent Szellem segít nekünk abban, hogy meglássuk és megértsük azt, hogy örököstársak vagyunk Őbenne. A Szent Szellem azon van, és azon dolgozik, hogy azt a gazdagságot, amit Ő kezel, azt a vagyont fel tudja használni a mi érdekünkben, hogy mi ahhoz hozzájussunk. Érthető így? Tehát nem olyan vagyonkezelő, hogy megtartja magának és elrejtja előlünk, hanem azon van, hogy minél többet bemutasson abból nekünk, hogy minél többet birtokoljunk belőle. A Szent Szellem által lehet ehhez hozzáférni.

Az elme nagyon fontos része a teljes lényünknek, de nem elegendő a teljességhez. Nem elegendő! Azt mondja a Zakariás 4,6, hogy nem erővel és nem hatalommal, hanem az én Szellemem által, azt mondja a Seregek Ura. Nem erő, nem hatalom, nem fizikai képesség, nem emberi okos-

kodás, nem intellektuális tudás, nem olyan hatalom, amit emberek adnak embereknek, ami elvégzi Isten munkáját, vagy ami által Isten munkálkodik, hanem az Ő Szellemének az ereje.

Legyünk tudatában annak, hogy a Szent Szellem bennünk él, nem messze van tőlünk, nem kívül áll tőlünk, hanem bennünk él. Ahányszor eszembe jut, hogy a Szent Szellem ott volt a teremtéskor, az egyiptomi tízcsapáskor, ott volt és látta a Vörös-tenger szétnyílását. Hányan szeretnétek azt látni eredetiben? Az igazit? Nem ilyen hollywoodi filmszerű effektekkel, hanem valóságosan. Ott volt Dáviddal, ott volt, amikor Dávid levágta Góliát fejét. Ott volt, látta. A Szent Szellem ott volt akkor, amikor Saul ostoba volt, ott volt, amikor Absolon fellázadt, a Szent Szellem tanúja volt annak, hogy hogyan szolgált Ésaiás, vagy Jeremiás. Ott volt, amikor Mária megfogant, ott volt, amikor Jézusnak pelenkát kellett cserélni, ott volt, amikor Jézus tanulta a szavakat egy-két évesen. Ott volt, amikor Jézus tizenkét évesen szóba elegyedett a templomban az írástudókkal, ott volt, amikor a Jordánban megkeresztelkedett. Lehetne sorolni estig, hogy mi mindent látott. Ez a tudás, ez az ismeret, ez a felhalmozott teljesség és bölcsesség, ez mind-mind ott van bennünk, mert Ő bennünk él.

Ez engem mindig megindít, hogy mennyire keveset tudunk, mennyire rosszul gondolkodunk sokszor, mennyire testi módon közelítjük meg Őt. Illetve, mennyire szélsőséges néhány ember, aki azt mondja, hogy ezt, vagy azt a Szent Szellemtől hallotta, miközben az teljesen ellentétes az Igével, de mégis hivatkozik arra a Szent Szellemre, aki benne él és ellentétes azzal, amit a Biblia mond.

Tehát nagyon sokszor ezen tűnődöm, gondolkozom és azon is, hogy Isten minket egy véget nem érő, folyamatos, győzelmes életre hívott el. Arra hívott el minket, hogy győztes életet éljünk. Nem kellene összezavarodottnak lennünk. Jézus soha nem volt összezavarodott. Soha nem kellene nekünk elcsüggedtnak lennünk, soha nem kellene aggódnunk semmi miatt. Soha nem kellene magányosnak éreznünk magunkat, soha nem kellene úgy működnünk, mint egy átlagos ember. Soha nem kellene átlagos életet élnünk.

Most jönne még a lényeg és az időmből majdnem ki is fogytam. Azért még pár mondatot hadd beszéljek. Nagyon jól tudjuk azt, hogy az Apostolok cselekedeteiben az első pünkösdkor a tanítványok betöltek, aztán utána újra betöltek, aztán utána újra betöltek. Az Efézus 5,18 azt mondja:

Efézus 5,18.

18. És meg ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem folytonosan legyetek telve a Szent Szellemmel,

A Szent Szellemmel való beteljesedés jelen időben van itt és egy folyamatos érvényű utasítás. Ezt bemutatták a tanítványok. Az első pünkösd napján megteltek, aztán utána megint megteltek, aztán újra és újra megteltek. A legtöbb ember nem lesz részeg egy pohár italtól. Én félig, de a legtöbb ember nem. Itt azt mondja az Ige, hogy meg ne részegedjetek bortól, melyben kicsapongás van, hanem teljesedjete be Szent Szellemmel. Amikor a részegítő ital belekerül az ember szervezetébe, az kémiai, biológiai mechanizmusokon keresztül olyan hatást fejt ki az ember idegrendszerére, érzelmeire, az egész testére, hogy másképpen kezd el viselkedni. Egy részeg ember nem úgy viselkedik, mint egy józan ember, igaz? Egy részeg emberen lehet látni, hogy részeg. Ha máson nem, akkor azon, hogyan csillog a szeme, vagy, hogy nem tud helyesen beszélni. Dülöngél, megbicsaklik és hát nem feltétlenül szép látvány. De ez az Ige nem arról szól, hogy tiltson minket a részegségtől. Bár ez itt egy folyamatos érvényű utasítás, hogy ne részegedjete le bortól, mert abban kicsapongás van, testiség, erkölcstelenség, gonoszság és a súlypontja ennek az Igének a következő része, hanem teljesedjete be Szent Szellemmel. Ahogyan a részegítő ital megváltoztatja az emberek viselkedését, úgy a Szent Szellemmel való betöltekedés is hatást gyakorol az emberre és megváltoztatja a viselkedését. Máshogy viselkedik egy Szent Szellemmel teljes ember, mint egy olyan ember, aki nem teljes a Szent Szellemmel. Ne mondd nekem, hogy ez nem így van! Hány és hány ember mondja magáról, hogy ő Szent Szellemmel teljes, de nem látszik rajta? Pedig, ahogy a példa mutatja, a részegítő ital hatást gyakorol az ember viselkedésére. A Szent Szellemmel való betöltekedés is hatást gyakorol az ember viselkedésére. A gondolkodásmódjára, az érzelmeire, az értékrendjére, a szavaira, a cselekedeteire hatást gyakorol. Ezért is küldetett a Szent Szellem, hogy hatást gya-

koroljon ránk. Amíg a borban kicsapongás van, nem az igazság, ahogy a dal mondja, addig a Szent Szellemmel való teljességben mi van?

Efézus 5,19.

19. Szólván magatokhoz zsoltárokból és dicséretből és szellemi énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.

Visszaköszön az, hogy dicsérjük az Urat. Egy Szellemmel teljes ember dicséri Jézust, semmiképpen sem átkozza és semmiképpen sem nyafog, hogy jaj, hát nem hallgatott meg engem! Nem, hanem dicséri Őt a válaszáért. A Szent Szellemmel teljes ember hittel teljessé válhat. Nincs olyan, hogy a Szent Szellem betölt téged és a kilátástalanság, a kétségbeesés eluralkodik feletted. Nincs olyan, hogy a Szent Szellem betölt téged és egyre rosszabbul érzed magad. A Szent Szellem, ha betölt téged, akkor az bátorsággal tölt el, az erővel tölt fel, bizonyossággal tölt el. Segítségére van az életedben. Leginkább úgy van ez kézzelfogható módon jelen az életünkben, hogy a kapcsolatainkban megnyilvánul.

Ezután, ahogy Pál ezt mondja az Efézusi levélben, három külön területet említ és sorol fel egy oldalon keresztül, hogy mely területekre kell hatást gyakorolnia annak, ha az ember teljes a Szent Szellemmel, és az első a házasság. Utána elkezd beszélni a házasságról és azzal kezdi, hogy vessétek alá magatokat egymásnak. Utána elkezd beszélni arról, hogy a gyerek és a szülő kapcsolata milyen. Itt szintén alávetésről van szó. Utána beszél kétezer évvel ezelőtti szóösszetételben a rabszolga és a gazdája viszonyáról, ahol szintén alávetésre van szükség. Mondja ezt a Szellemmel teljesedjétek be után, hogy ennek hatást kell gyakorolnia az életedre, hatást kell gyakorolnia a kapcsolataidra. A rabszolga és a gazda modern változata, mert a házasság és a gyerek-szülő kapcsolata nem változott meg, de a rabszolga és a gazda változott, a mai szóhasználat a munkaadó és a munkavállaló kapcsolata. Ez a vezető és beosztott kapcsolat, vagy főnök-beosztott kapcsolat. Mind-egyikre az az igazság, hogy úgy vessétek alá magatokat, mintha az Úrnak csinálnátok. Ez az, amire a Szent Szellem vezet, hogy az Úrra nézünk ilyenkor. Halleluja!

Majd egyszer folytatjuk innen. Legyetek áldottak a következő héten! Dicsőség Istennek!

Imádkozni fogunk most.

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked az Úr Jézust, akit adtál értünk, akit adtál nekünk. Úr Jézus, köszönjük Neked, hogy adtad nekünk a Szent Szellemet, saját Szellemedet adtad és közölted velünk. Köszönjük, hogy újjászülethettünk Óáltala Tebenned és, hogy a Szent Szellem belőled vesz, belőled merit és belőled szól hozzánk. Drága Szent Szellem, köszönjük, hogy jelen vagy az életünkben, köszönjük, hogy ismersz bennünket, köszönjük, hogy megszólítottál bennünket. Köszönjük, hogy úgy teremtetél bennünket, hogy képesek legyünk meghallani a Te hangodat. Itt vagyunk most előtted és látod a szívünket, látod azt, hogy kíváncsiak vagyunk utánad, vágyakozunk utánad és azt akarjuk, hogy a veled való közösségünk elmélyüljön, mélyebb és teljesebb legyen.

Atyám, azt mondd az Igédben, hogy ha mi kérünk tőled valamit, akkor azt örömmel megadod a számunkra. A Szent Szellemet kértük már tőled és megadtad nekünk és beteljesedhettünk Vele, most azt kérjük a Jézus nevében, hogy jelentsd ki az Igéből, hogy hogyan tudjuk ezt a kapcsolatot mélyíteni. Szent Szellem, légy segítségünkre ebben! Tudjuk, hisszük Atyánk, hogy boldogok és áldottak lehetünk, amiért szomjazhatjuk a Te igazságodat, mert Te megadod nekünk, hogy megelégtess bennünket a Szellemeddel való közösséggel. Szent Szellem, taníts minket az imádatra, a dicsőítésre, hadd lássuk meg az értelmünkkel, a szívünkkel, a teljes lényünkkel, hadd értsük meg a Te jellemedet, hadd értsük meg a Te mélységedet, a gondolkodásmódodat, a Te érzelmeidet. Köszönjük, hogy közel engedsz magadhoz és, hogy Te jobban vágyasz erre a közösségre, mint ahogy mi vágyunk rá és, hogy Te több és nagyobb erőfeszítéseket teszel ezért, mint amiket mi teszünk ezért. Köszönjük, hogy nyitva az ajtó Tehozzád. Köszönjük, hogy a Te megértésedből nyitva az ajtó Jézuson keresztül az Atyához a mennyei szentélybe. Fogadd a mi imádatunkat, dicsőítésünket, mint jó illatú hálaáldozatot, mennyei Atyánk, Jézus nevében. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

| A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.